

רחל מרחלת על כל העולם

אביבה הד
מציעים הצעות

ואלה שלא הצליחו לאתר את הכתובת גילו את מיספר הטלפון שלה. בשבועות האחרונים לא מפסיק הטלפון לצלצל בדירתה של הזמרת הצעירה, המתגוררת לבדה. כל המטרידים חוגגים את הרעיון המרכזי בשיר ומציעים לה הצעות, ש' לקרוא להן מגונות זאת תהיה מחמאה בשבילהן.

אלה שלא הצליחו לאתר את הכתובת גילו את מיספר הטלפון שלה. בשבועות האחרונים לא מפסיק הטלפון לצלצל בדירתה של הזמרת הצעירה, המתגוררת לבדה. כל המטרידים חוגגים את הרעיון המרכזי בשיר ומציעים לה הצעות, ש' לקרוא להן מגונות זאת תהיה מחמאה בשבילהן.

איך להיפטר מפיצעי בגרות?

קבלות. נולדו להם שתי בנות. אבל היו לו בעיות, לתקופה קצרה, מאז שהתגרש ממנה. היתה סכנה, על פי התיאוריה שלו, שפצעי הבגרות יתקפוהו שוב.

אסור לנגוע / אסור לגרד / אסור לפוצץ / צריך להמתין, / זה יעלם מעצמו עם יחסי המין. / אני מוכרח למצוא לי חברה במהירות / אבל מי תוצה אותי — / עם כאלה פצעי בגרות?

לינדה וורם וטהרילב
יש קבלות

חגיגת לכבוד הופעת הספר של יורם איציק **תוראל** העמיד את הגלריה שלו לרשות אורחיו של יורם, וקבוצה גדולה של אמנים וידידים באה לחגוג את המאורע. יורם ולינדה החזיקו ידיים כל הזמן והס' תירו מידידיהם את העובדה שהשבוע, ביום החמישי, הם עומדים להינשא. לא שהם לא הזמינו אותם. פשוט לא רצו לערוב שימחה בשימחה והכינו להם הפתעה.

הבאלאדה ליואל משה סלומון יגיבעת הר' תחמושת, מנסה לתאר את תקופת ילדותו והתבגרותו בקיבוץ יגור שבו נולד. אבל מאז חלפו קצת שנים ופצעי הבגרות נעלמו מפניו של יורם. את מקומם תפס זקן, וזה אולי מוכיח שצדק כאשר כתב שפצעי הבגרות יעלמו מעצמם עם יחסי המין. על זה שהוא קיים יחסימין עם אשתו הראשונה, המשוררת **נורית זרחי**, יש

הסיכונים שבלגוד לבד

כל תחנות הרדיו של הילדים משמיעות ללא הרף במיצעדי הפיומונים שלהן וגם מחוץ להם את שירה של **אביבה הד**, אני גרה לבד וטוב לי!

ההצלחה המסחררת של השיר היא גם בזכות שירתה של אביבה אבל לא פחות מכך בזכות המילים של **דן אלמגור**, הי אומרות, **בן השאר**: ...אני מדברת איתכם בגלוי / זה אולי קצת אישי אבל לי לא איכפת. / אז ככה — אני גרה לבד. / אני גרה לבד בדירה קטנה / לא אומר את הכתובת — וזאת לא הזמנה / בדירה קטנה די ישנה / בקומה חמישית בלי מעלית / ובניגוד למה שחושב כל אחד / אני גרה לבד וטוב לי / טוב לי לגור לבד.

אבל הבית האחרון של השיר, מעיד שמה שהיא שרה בבית הראשון איננו כל כך מדויק: אני גרה לבד וטוב לי / אך לא פעם בערב אחרי מבט / גם אני מר' גישה ככה — קצת לבד / אז גם לי יש פינקס עם כתובות בו רשום / שמו של זה או של זה למיקרה חירום / ...

לא צריך יותר במדינה הזאת, די ש' מישהי תגיב שהיא לא מוכנה לגלות את הכתובת, כדי שכל מי ששומע את זה, יתחיל מיד לחפש אותה. טוב, זאת לא בעיה מיוחדת. כמה בתים בני חמש קומות יש כבר בתל-אביב בלי מעלית?

איזה כיף להתגרש!!!

אני לא יודעת מה קורה בזמן האחרון לכל המתגרשים. במקום שיסתובבו אבלים וחפויי-ראש, הם עורכים מסיבות גדולות ומזמינים אליהן את כל ידידיהם, כאילו הגירושין הם מתנה בלתי צפויה שנחתה עליהם מן השמים. מי שלא היה במוצא, שליד ירושלים, ביום הששי האחרון, שם חגג **אלי גיל** את מסיבת גירושיו, לא ראה שימחה מימיו. האיש פשוט פרח. הוא הזמין את כל ידידיו מימי הצבא ו' אפילו הכין תוכנית אמנותית. וכל זה למה? כי סוף-סוף, אחרי 14 שנות נישור אין, החליטו הוא ו**מיכל** אשתו להתגרש. הם דווקא נפרדו ברוח טובה, למען שלושת הילדים שלהם. מיכל אפילו היתה במסיבה, גוסף ל-500 האורחים האחרים.

מיהו אלי גיל שכל כך הרבה אנשים עזרו לו לשמוח בגירושיו? מסתבר שהוא ירושלמי ותיק, צנחן ופיטר עם ציני, הוא עוסק כיום בקולנוע, ומסתובב עם מכוונת הסרטה בישובים מסביב לירושלים ומצלם כל מה שמבקשים ממנו. אלי בן ה-43 הוא בן למישפחה ירו' שלמית מיוחסת, הי חולשת על רשת מיסעדות בירושלים.

בגלל היותו פיטר כזה בעבר, הגיעו אל ביתו לוחמים מכל קצות הארץ, כמו **מאיר הר' ציון** והאלוף (מיל.) **רהבעם** ("נגדי") זאכני.

על התוכנית הי אמנותית ניצח לא אחר מאשר הזמר **יהורם גאון**, שהוא ידיד ותיק של אלי. איש הרדיו והטלוויזיה **יואל רקם** הינחה את השירה בציבור. ידידיו של אלי מת' לוצצים, כי שני ראשי-ערים רבים על אלי. האחד הוא **שלמה להב**, הרוצה שעירו תליאביב תגיע עד ביתו של גיל, והשני הוא **טדי קולק**, המתעקש שירי' שלים יתגמר בבית שלו.

הבית של גיל הוא סיפור בפני עצמו. זהו מיבנה עתיק ששימש כבית-זונות בימי הר' תורכים. אלי בעצם רצה לפתוח במקום מועדון-הברים בשותפות עם יהורם גאון, אך תושבי המקום התנגדו לכך. הוא הח' ליט שאם המקום לא יכול להיות מועדון הוא יעבור להתגורר בו. ואמנם כך עשה. יקח הרבה זמן עד שמסיבה זו תישכח. בינתיים אלי שוב בשוק. כבר מסתובבות סביבו חתוכות-צמרת מכל הכיוונים. בקי צור, אפשר להפסיק לדאוג לשובב.

חתונה בסיגנון המיתון

שמונה שנים, או משהו כזה, נמשך לי סירוגין הרומן בין **ציפי רבי** ו**רוז'ה נחמן**. ציפי, למי שלא יודע, היא מתכנתת אופנה. רוז'ה, וזה עוד יותר מוזר, אם מישהו לא יודע, הוא בעל-רשת חנויות הלבשה. אז המסקנה המתבקשת מאליה צריכה, כמובן, להיות שהרומן ביניהם הוא מיסחרי. אבל מי שחושב כך טעה טעות מרה.

כי ציפי, בעוונותיה, היא מתכנתת אופ' נתייגשים של בית-האופנה קליק. רוז'ה, לעומת זאת, מוכר בחנויותיו רק בגדי גברים. כך שאי אפשר להגיד עליהם ש' אהבתם תלויה בדבר. נחפון הוא. זה שהרומן שלהם התנחל לסירוגין, רק מידע עד כמה שהם בעלי רגשות סוערים. לבסוף הם החליטו שזה לא יכול עוד להימשך כך, ורוז'ה היפה, שאיננו גם בין עניי העיר, המסתובב תמיד במכונית הי אולדסמוביל המפוארת שלו, צריך להימחק מרשימת החתנים הפוטנציאליים של המחפ' שות. ציפי הולכת להפוך אותו לבעלה. או ברוח התקופה, באווירה של צנע, קימוצים וצימצומים, הם החליטו להתחשב במצב, וכמו שר'האוצר **ייגאל הורביץ**, שהשיא את בנו בצימצום, יחגגו גם הם את חגיגת נישואיהם מבלי לנקר עיניים. זאת תהיה בסך הכל חתונה מיספחתית

רוז'ה נחמן
בעיות שיכון

וצנועה, במלון דיפלומט בתל-אביב, שתעי לה לא יותר מחצי מיליון ל"י. צריך לקוות שבני הזוג יפתרו במהרה גם את בעיות השיכון שלהם. רוז'ה, למשל, מתגורר כיום בווילה ברמת-חן. אלא שה' בית הוא קר ולא הועילו השטיחים הפרי' סיים המכסים את ריצפותיו ותנורי החימום המופעלים בחדריו. ברור שאי אפשר להביא כלה טריה לדירה קפואה כזאת, אז מעכשיו הוא כבר מחפש שטח כדי לבנות וילה. הוא היה בה עם בחורף ובריכת-שיחה בקייץ. ומה שלא תגידו — אחרי החתונה, ש' תיערך ב-5 בפברואר 1980, הם לא יפרשו לנוח על זרי הדפנה שלהם. הם ימשיכו לעבוד, כי בימים טרופים אלה, אפילו כשמתחתנים, הפנים הם לייצור.